LXXVI.

ग्रय रात्र्यां व्यतीतायां विश्वामित्रो मक्तुमुनिः। श्रामत्व्यं ती नर्व्याघी जगामोत्तरपर्वतं ॥ १॥ विश्वामित्रे गते तस्मिन् जनकं मिथिलाधिपं । त्रापृच्छा प्रययो चापि राता दशरथः पुरं ।। २।। म्रथ राजा विदेकानां तत्र कन्याधनं ददी । कम्बलाजिनर्ह्नानि उकूलानि मृह्नि च ॥३॥ नानारागाणि वासांसि शुभान्याभरणानि च। रत्नानि च महार्हाणि यानानि विविधानि च ॥ ४ ॥ गवां शतसङ्खाणि चवारि पृथगेव च। द्दौ राजा महार्हाणि कन्याधनमभीप्सितं ॥५॥ चत्रङ्गबलं चान्यदनुषात्रं मरुद्दौ । दासीनां निष्ककणठीनां सक्स्नमि चाद्दात् ॥ ६॥ सुवर्णस्यायुतं पूर्णं हिर्गयस्य च मैथिलः । द्दौ प्रीतेन मनसा कन्याधनमनुत्तमं ॥ ७॥ एवं द्वा बङ्गविधं तमनुज्ञाप्य पार्थिवं । प्रविवेश पुरीं रम्यां मिथिलां मिथिलेश्वरः ॥ ६॥ राजाप्ययोध्याधिपतिः सरू पुत्रैर्मकात्मभिः। पुरस्कृत्य वशिष्ठादीन् गुद्रंस्तान् प्रययौ ततः ॥ १ ॥